

CATALUNYA – CRIDA PER L'EDUCACIÓ

Si hi hagués una educació del poble, tothom estaria millor

Catalunya pateix una gran emergència. I no es tracta pas d'una emergència política o econòmica –a la qual tant la dreta com l'esquerra associen la possible “recuperació” del país–; sinó que es tracta d'una cosa de la qual depenen tant la política com l'economia. Ens referim a l'educació. I això ens interessa a tots i a qualsevol edat, ja que a través de l'educació es construeix la persona, i, per tant, la societat.

No es tracta només d'un problema d'instrucció o d'inserció laboral.

Passa ara una cosa que mai abans s'havia esdevingut: està en crisi la capacitat d'una generació d'adults d'educar els propis fills.

Durant anys, des dels púlpits –col·legis i universitats, diaris i televisions–, s'ha predicat que la llibertat és una absència de vincles i d'història, i que es pot créixer sense pertànyer a res ni a ningú, seguint simplement el propi gust o plaer.

S'ha fet normal pensar que tot és el mateix, que en el fons res té valor, excepte els diners, el poder i la posició social. Es viu com si la veritat no existís, com si el desig de felicitat de què està fet el cor de l'home estigués destinat a quedar sense resposta.

Es nega la realitat, l'esperança d'un significat positiu per a la vida, i per això es corre el risc de portar endavant una generació de joves que se sentin orfes, sense pares i sense mestres, obligats a caminar com si ho fessin sobre sorra movent, paralizats davant la vida, avorrits i sovint violents, i en qualsevol cas, a mercè de les modes i del poder.

Però el seu avorriment és fill del nostre; la seva incertesa és filla d'una cultura que sistemàticament ha enderrocat les condicions i els llocs propis de l'educació: la família, l'escola, l'Església.

Educar, és a dir, introduir en la realitat i en el seu significat a partir del patrimoni de la nostra tradició cultural, és possible i necessari, i és una responsabilitat de tots.

Fan falta mestres –i n'hi ha– que entreguin aquesta tradició a la llibertat dels joves, que els acompanyin en una verificació plena de raons, que els ensenyin a estimar i a estimar-se a si mateixos i a les coses.

Perquè l'educació comporta un risc i és sempre una relació entre dues llibertats.

Tots parlen de capital humà i d'educació. No és només una qüestió d'escola o de professionals del sector: llancem una crida a tothom, a qui sigui que li importi el bé del nostre poble.

Està en joc el nostre futur.

Fundació Educativa La Trama.

Per adherir-se: enviar mail a jordi@escolallissach.com indicant nom, cognoms i professió.

